

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- ιστορίες προερχόμενες από συστατικά ακριβή, συνδεδεμένα, όμως, με τρόπο που οδηγούν σε ένα ψέμα
- αγνοούν, απορρίπτουν, αποκλείουν στοιχεία που δεν τις υποστηρίζουν
- υποτάσσουν τα ερωτήματα ελέγχου της σημασίας τους στις απαιτήσεις ενός εύληπτου αφηγήματος

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πράγματι (παράγραφος 1):

ρόλος στη συνοχή του νοήματος (μονάδα 1) → γλωσσική σύνδεση νοημάτων – διαρθρωτική λέξη

νοηματική σχέση (μονάδες 2) → επιβεβαίωση - έμφαση

προσδιοριζόμενο νόημα (μονάδες 2) → η τάση των δημοσιογράφων να αξιοποιούν επιλεκτικά τα γεγονότα που έχουν στη διάθεσή τους, ακόμη κι αν δεν είναι απόλυτα ακριβή ή αξιόλογα, προκειμένου να διαμορφώσουν μια συναρπαστική είδηση.

Συνεπώς (παράγραφος 2):

ρόλος στη συνοχή του νοήματος (μονάδα 1) → γλωσσική σύνδεση νοημάτων – διαρθρωτική λέξη

νοηματική σχέση (μονάδες 2) → συμπέρασμα

προσδιοριζόμενο νόημα (μονάδες 2) → το πλαίσιο που καθιστά ευπώλητες σε σχέση με τις πολύπλοκες ατελέσφορες αφηγήσεις τις προβλέψιμες και συναρπαστικές ειδήσεις σχετικά με προσωπικές αποτυχίες.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

α. ...έχουν συμβάλει σε μια άλλη τάση: στη διόγκωση των διαδόσεων (1^η παράγραφος) → με τη χρήση της διπλής τελείας (ή άνω κάτω τελείας) προεξαγγέλλεται emphaticά η επόμενη ονομαστική φράση (διόγκωση των διαδόσεων), που εξηγεί ποια είναι η «άλλη τάση» στη δημοσιογραφία.

β. ...να «αναλωθούν» (1^η παράγραφος) → τα εισαγωγικά περικλείουν τη λέξη «αναλωθούν», γιατί η συγγραφέας τη χρησιμοποιεί με μεταφορική σημασία, επιδιώκοντας να καυτηριάσει/ ειρωνευτεί έμμεσα το γεγονός ότι θεωρείται κατανάλωση/ σπατάλη χρόνου και ενέργειας η αναζήτηση της αλήθειας στη δημοσιογραφία.

γ. -κι αυτό συμβαίνει συχνά. (1^η παράγραφος) → η κειμενογράφος σχολιάζει την προηγούμενη περίοδο λόγου· προσθέτει το σχόλιό της μετά την παύλα, γιατί αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο.

δ. (και οι περισσότεροι από αυτούς υπό πίεση) (1^η παράγραφος) → η κειμενογράφος συμπληρώνει τα λεγόμενά της με ένα σχόλιο εντός παρενθέσεων, για να διευκρινίσει ότι αποτελεί πολυτέλεια η εξακρίβωση της σημασίας μιας είδησης, ακόμη και για τους μεγάλους δημοσιογραφικούς οργανισμούς

ε. - κι άλλων πηγών ψυχαγωγίας – (2^η παράγραφος) → διακόπτεται η κανονική ροή του λόγου, ώστε να προσθέσει η κειμενογράφος μια απαραίτητη, κατά τη γνώμη της, πληροφορία σχετικά με τις πηγές ενημέρωσης της κοινής γνώμης, η οποία συμπληρώνει τα λεγόμενά της.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία:

- τις έντονες εσωτερικές διεργασίες που πλαισιώνει η συνηθισμένη πλέον για την καθημερινότητα του ήρωα προβολή της τρομακτικής «Έκτακτης Επικαιρότητας» στην οθόνη της τηλεόρασης και πυροδοτεί αναδρομή στο παρελθόν του κι έντονη κριτική στο παρόν του: ανάκληση δυσάρεστων αναμνήσεων, νοσταλγία, παρουσίαση των γεγονότων που τον οδήγησαν στην τωρινή κατάσταση, αμφισβήτηση ακόμη και της αξίας που έχει η φοίτησή του στο Πανεπιστήμιο

- δυσκολία προσαρμογής στη νέα πραγματικότητα, μοναξιά, αποξένωση, θλίψη για την απογοητευτική εικόνα της άλλοτε λαμπερής Αθήνας, που εξελίσσεται σε μια ακαλαίσθητη και αφιλόξενη πόλη
- την έντονη αντίθεση ανάμεσα σε όσα βιώνει και σε όσα πραγματικά επιθυμεί, την αίσθηση του ανολοκλήρωτου της ζωής του